

ADAM I JESÚS

Dissabte 4 de novembre

LLEGEIX PER L'ESTUDI D'AQUESTA SETMANA: Romans 5.

PER MEMORITZAR:

“Justificats, doncs, per la fe, tenim pau amb Déu per mitjà de nostre Senyor Jesucrist. Per ell, també, mitjançant la fe, hem tingut accés a aquesta gràcia en què ens mantenim, i tenim el goig en l'esperança de la glòria de Déu” (Romans 5:1, 2).

Pau ha establert l'argument que la justificació, o l'acceptació de Déu, només ve per mitjà de la fe en Jesucrist, perquè la seva justícia sola és suficient per donar-nos una reputació acceptable davant nostre Senyor. Sobre la base d'aquesta gran veritat, Pau ara aprofundeix més sobre aquest tema. En mostrar que la salvació ha de ser per fe i no per obres, ni tan sols per a algú tan “just” com Abraham, Pau fa un pas enrere per observar el panorama general: què va ser el que va causar el pecat, el sofriment i la mort, i que la solució es troba en Crist i en el que ell ha fet per la raça humana.

Per la caiguda d'un home, Adam, tota la humanitat va enfrontar la condemna, l'alienació i la mort; mitjançant la victòria d'un sol home, Jesús, tot el món va ser posat sobre una nova base davant de Déu. Mitjançant la fe en Jesús, el registre dels pecats i el càstig causat per aquests pecats poden ser remesos, poden ser perdonats, per sempre.

El fonament de tot això és la creu de Crist i la seva mort substitutiva, el que obre el camí perquè tots els éssers humans, jueus o gentils, siguin salvats a través de Jesús, qui, amb la seva sang, ofereix justificació a tots els que l'accepten.

JUSTIFICATS PER LA FE

Llegeix Romans 5:1 al 5. Resumeix el missatge de Pau. Què representen aquestes paraules per a tu ara?

“Justificats” literalment és “havent estat justificats”. El verb grec representa l'acció com conclosa. Hem estat declarats justos, o considerats justos, no mitjançant alguna obra de la Llei, sinó per haver acceptat a Jesucrist. La vida perfecta que Jesús va viure en aquesta Terra, la seva perfecta observança de la Llei, ens ha estat acreditada.

Alhora, tots els nostres pecats han estat posats sobre Jesús. Déu considera que Jesús va cometre aquests pecats, no nosaltres, i d'aquesta manera podem alliberar-nos del càstig que mereixem. Aquest càstig va recaure sobre Crist per la nostra causa, en nom de nosaltres, perquè mai haguem d'afrontar-los personalment. Quina notícia més gloriosa podria haver per al pecador?

La paraula grega traduïda com “ens gloriem”*, a Romans 5:2, també apareix en el versicle 3, de manera que la connexió entre aquests dos textos és molt evident. Les persones justificades es poden gloriar, o alegrar-se, en les tribulacions perquè han posat la seva fe i la seva confiança en Jesucrist. Confien que Déu farà que totes les coses els ajudin a bé. Consideraran que és un honor patir per Crist. (*Veure* 1 Pere 4:13).

Observa, a més, la progressió de Romans 5:3 al 5.

1) *Paciència*[#]. La paraula grega que es va traduir així és *hupomone*, i significa “perseverança inalterable”. Aquest és el tipus de perseverança que promou la tribulació en aquell que conserva la fe i que no perd de vista l'esperança que té en Crist, fins i tot enmig de les proves i el patiment que poden fer que la vida sigui, a vegades, tan miserable.

2) *Virtut sòlida*[&]. El seu corresponent en grec és *dokime*, que significa, literalment, “la qualitat de ser aprovat”; és a dir, “prova” (*RVR*) o, més específicament, “enteresa de caràcter” (*NVT*). Qui amb paciència suporta proves pot desenvolupar un “caràcter aprovat” (*RVR* 95).

3) *Esperança*. La perseverança i l'aprovació, naturalment, donen lloc a l'esperança: l'esperança que es troba en Jesús i la promesa de salvació en ell. Mentre ens aferrem a Jesús en fe, penediment i obediència, tenim molt que esperar.

Què és el que esperes més que qualsevol altra cosa en tota la teva vida? Com es pot complir en Jesús aquesta esperança? Es pot complir? Si no, estàs segur que vols tenir tanta esperança en això?

---

* A *SBT*: “ens gloriem”. A *BEC*: “tenim el goig” (versicle 2) i “sentim goig” (versicle 3). (Nota del traductor).

A *SBT*: “perseverança”. (Nota del traductor).

& A *SBT*: “caràcter provat”. (Nota del traductor).

QUAN ENCARA EREM PECADORS

Llegeix Romans 5:6 al 8. Què ens diu aquest passatge sobre el caràcter de Déu, i per què està tan ple d'esperança per a nosaltres?

Quan Adam i Eva van transgredir vergonyosament i sense cap excusa l'exigència divina, Déu va donar els primers passos cap a la reconciliació. Des de llavors, Déu ha pres la iniciativa de proveir un camí de salvació i convidar a homes i dones a acceptar-lo. “Quan arribà la plenitud del temps, Déu va enviar el seu Fill” (Gàlates 4:4, *SBT*).

Romans 5:9 diu que podem ser salvats de la ira de Déu per mitjà de Jesús. Què implica això?

La vigília de la sortida dels israelites d'Egipte, la sang en els dos muntants i sobre la llinda de les cases va protegir als primogènits de la ira que els va sobrevenir a tots els primogènits d'Egipte. Així mateix, la sang de Jesucrist garanteix que qui ha estat justificat i conservi aquest estatus serà protegit quan la ira de Déu finalment destrueixi el pecat a la fi dels temps.

Hi ha qui té dificultats amb la idea d'un Déu amorós que s'aïra. Però és precisament a causa del seu amor que aquesta ira existeix. Com podria Déu, que estima el món, no aïrar-se contra el pecat? Si li fóssim indiferents, no li importaria el que ens passa aquí. Mira el món al teu voltant, i veuràs el que el pecat li ha fet a la seva creació. Com podria Déu no entutar-se contra tanta maldat i devastació?

Quines altres raons se'ns dóna per alegrar-nos? Romans 5:10, 11.

Alguns comentaristes han vist en Romans 5:10 una referència a la vida que Crist va viure en aquesta Terra, durant la qual va forjar un caràcter perfecte que ara ofereix acreditar-nos. Encara que això sens dubte és el que va aconseguir la vida perfecta de Crist, Pau sembla emfatitzar el fet que, si bé Crist va morir, també va ressuscitar i viu per sempre (*veure* Hebreus 7:25). Perquè ell viu, nosaltres som salvats. Si s'hagués quedat a la tomba, les nostres esperances haurien mort amb ell. Romans 5:11 continua enumerant les raons que tenim per alegrar-nos en el Senyor, i això es deu al que Jesús va aconseguir per a nosaltres.

MORT PEL PECAT

La mort és un enemic, el pitjor. Quan Déu va crear la família humana, va disposar que els seus membres visquessin per a sempre. Excepte algunes excepcions, els éssers humans no volen morir; i els que sí volen, és només després d'una gran angoixa, un gran patiment personal. La mort va en contra de la nostra naturalesa més bàsica. I això és perquè, des del principi, vam ser creats per a viure per sempre. La mort havia de ser-nos estranya.

Llegeix Romans 5:12. Què descriu Pau? Què explica això?

Els comentaristes han debatut més sobre aquest passatge bíblic que sobre la majoria dels altres. Potser la raó sigui, com ho indica el *Comentario biblico adventista*, que aquests comentaristes han “tractat d'usar-lo per a propòsits que no són els de Pau” (vol. 6, pàg. 525).

Un tema en el qual dissenteixen és la manera en què el pecat d'Adam va ser transmès a la seva descendència. Els descendents d'Adam, van compartir la culpa del pecat d'Adam o són culpables davant Déu pels seus propis pecats? S'ha intentat obtenir una resposta a aquesta pregunta a partir d'aquest versicle, però aquest no és el tema que Pau aborda aquí. L'apòstol tenia un objectiu totalment diferent en ment; i torna a subratllar el que ja va dir: “perquè tots van pecar” (Romans 3:23). Hem de reconèixer que som pecadors, perquè aquesta és l'única manera en què ens adonarem de la nostra necessitat d'un Salvador. Aquí Pau estava tractant d'aconseguir que els lectors compreguessin quan dolent és el pecat i el que va desencadenar en aquest món a través d'Adam. Després, mostra allò que Déu ens ofereix en Jesús com l'únic remei per la tragèdia introduïda en el nostre món a través del pecat d'Adam.

Però aquest versicle només parla del problema: la mort en Adam; no de la solució: la vida en Crist. Un dels aspectes més gloriosos de l'evangeli és que la mort ha estat absorbida per la vida. Jesús va passar pels portals de la tomba i va trencar els seus lligams. Ens diu: “Jo sóc [...] el qui viu; era mort, però adona't que ara visc pels segles dels segles i tinc les claus de la mort i del seu domini” (Apocalipsi 1:17, 18)*. Com Jesús té les claus, l'enemic ja no pot retenir a les seves víctimes a la tomba.

Quina ha estat la teva experiència amb la realitat i la tragèdia de la mort? Per què, davant d'un enemic tan implacable, hem de tenir esperança en alguna cosa més gran que nosaltres mateixos o més gran que qualsevol cosa que aquest món ofereix?

---

* A *SBT*: “Jo sóc [...] el qui viu, que vaig estar mort, i heus aquí, estic viu pels segles dels segles, amén. I tinc les claus de l'infern i de la mort”. (Nota del traductor).

DES D'ADAM FINS A MOISÈS

Llegeix Romans 5:13 i 14. Què ens vol ensenyar Pau sobre la Llei?

La frase “abans de la llei” és paral·lela a la declaració “des d'Adam fins a Moisès”. Ell està parlant del temps en el món des de la Creació fins al Sinaí, abans de la introducció formal de les regles i les lleis del sistema israelita que, per descomptat, incloïen els Deu Manaments.

“Abans de la llei” vol dir abans que Déu detallés els seus requeriments en les diferents lleis donades a Israel en el Sinaí. El pecat existia abans del Sinaí. Com si no? La mentida, l'assassinat, l'adulteri i la idolatria, no eren actes pecaminosos fins llavors? I tant que sí.

És veritat que, abans del Sinaí, la raça humana tenia, en general, només una revelació limitada de Déu, però òbviament tenien el coneixement necessari com per rendir comptes. Déu és just, i no castiga ningú injustament. La gent en el món anterior al Sinaí moria, com assenyala Pau aquí. La mort va passar a *tots*. Tot i que no havien pecat contra un manament expressament revelat, de totes maneres havien pecat. Tenien les revelacions de Déu en la naturalesa, a les que no havien respost, i per tant se'ls va considerar culpables. “Les coses invisibles d'ell [...] són clarament visibles des de la creació del món [...] a fi que siguin inexcusables” (Romans 1:20, *SBT*).

Amb quin propòsit es va revelar Déu més plenament en la “Llei”? Romans 5:20, 21.

La instrucció donada al Sinaí incloïa la Llei Moral, encara que ja existia des d'abans. No obstant això, aquesta va ser la primera vegada, segons la Bíblia, que es va escriure aquesta Llei i es va proclamar àmpliament.

Quan els israelites van començar a comparar-se amb les exigències divines, van descobrir que no complien amb les expectatives. En altres paraules, “el pecat” abundava. Tot d'una, es van adonar de la magnitud de les seves transgressions. El propòsit d'aquesta revelació era ajudar-los a veure la seva necessitat d'un Salvador i portar-los a acceptar la gràcia que Déu oferia tan lliurement. Com anteriorment s'ha destacat, la veritable versió de la fe veterotestamentària no era legalista.

En quina mesura les lleis del teu país et mostren una concepció humana del bé i del mal? Si les lleis humanes poden fer això, què pots dir de l'eterna Llei de Déu?

JESÚS, EL SEGON ADAM

“Per tant, així com per una sola transgressió en resultà la condemna de tots els homes, també així, per un acte de fidelitat d'un de sol, n'ha resultat la justificació i la vida per a tots els homes. És a dir, de la mateixa manera que la desobediència d'un sol home va constituir tothom en pecador, així també per mitjà de l'obediència d'aquest sol home seran constituïts justos tots els altres” (Romans 5:18, 19). Quin contrast es presenta aquí? Quina esperança se'ns ofereix en Crist?

Com a éssers humans, d'Adam no rebem res més que la sentència de mort. No obstant això, Crist va intervenir i va recórrer el terreny on Adam va caure, suportant totes les proves en nom dels éssers humans. Ell va redimir el desgraciat fracàs d'Adam i la seva caiguda i, per tant, com el nostre Substitut, ens va posar en un lloc privilegiat davant de Déu. Per tant, Jesús és el “segon Adam”.

“El segon Adam era un ésser moral lliure, responsable per la seva conducta. Envoltat per influències intensament subtils i enganyoses, va estar en una condició molt menys favorable que el primer Adam per viure una vida sense pecat; però, enmig dels pecadors, va resistir tota temptació a pecar i va mantenir la seva innocència. Sempre va estar sense pecat” (CBA 6:1.074).

De quina manera es contrasten els actes d'Adam i de Crist a Romans 5:15 al 19?

Considera aquests conceptes oposats: mort, vida; desobediència, obediència; condemna, justificació; pecat, justícia. Jesús va venir i va desfer tot el que Adam havia fet!

També és fascinant que la paraula *do* aparegui cinc vegades a Romans 5:15 a 17. Cinc vegades! La raó és senzilla: Pau emfatitza que la justificació no es guanya; arriba com a regal. És una cosa que no mereixem. Com amb tot regal, hem de estendre la mà i acceptar-lo; i en aquest cas, reclamem aquest *do* per la fe.

Quin va ser el millor regal que vas rebre? Què el feia tan bo, tan especial? Per què el fet que fos un regal, en comptes d'alguna cosa que vas obtenir, fa que l'apreciïs molt més? Tot i així, com es podria començar a comparar aquest regal amb el que tenim en Jesús?

PER ESTUDIAR I MEDITAR: Llegeix “Ayuda en la vida cotidiana”, a *El ministerio de curación*, pàgs. 373-375; “Cristo, el centro del mensaje”, a *Mensajes selectos*, vol. 1, pàgs. 449-451; i “La tentación y la caída”, a *Patriarcas y profetas*, pàgs. 34-47.

“Molts estan enganyats sobre la condició del seu cor. No comprenen que el cor natural és més enganyós que cap altra cosa, i desesperadament impiu. S'emboliquen amb la seva pròpia justícia i estan satisfets amb assolir la seva pròpia norma humana de caràcter” (*MS 1:376*).

“Hi ha gran necessitat que Crist sigui predicat com l'única esperança i salvació. Quan la doctrina de la justificació per la fe va ser presentada [...] va arribar a molts com l'aigua que rep el viatger assedegat. El pensament que ens és imputada la justícia de Crist, no a causa de cap mèrit per la nostra part, sinó com un do, un regal, gratuït de Déu, va semblar un pensament preciós” (*ibíd.*, pàg. 422).

“Aquest era una prefiguració d'aquell qui havia de venir després” (5:14). En quin sentit és Adam figura de Crist? Així com Adam es va convertir en causa de mort per als seus descendents, encara que aquests no van menjar de l'arbre prohibit, així també Crist va esdevenir un dispensador de justícia per als que són seus, encara que aquests no hagin obtingut cap justícia; perquè mitjançant la Creu, ell ha aconseguit (*justícia*) per a tots els homes. La figura de la transgressió d'Adam està en nosaltres, perquè morim com si haguéssim pecat com ell. La figura de Crist està en nosaltres, perquè vivim com si haguéssim complert tota justícia com ell” (M. LUTER, *Commentary on Romans*, pàg. 96, 97).

PREGUNTES PER DIALOGAR:

1. “Es necessita un estudi molt més profund de la Paraula de Déu; especialment els llibres de Daniel i l'Apocalipsi haurien de rebre atenció com mai abans en la nostra obra. Bé podrem tenir menys que dir sobre alguns temes referents al Papat, però hem de cridar l'atenció a allò que els profetes i els apòstols van escriure sota la inspiració de l'Esperit de Déu” (*Ev 420*). De quina manera entenem aquesta cita d'Ellen G. White?
2. Medita en la realitat de la mort, en el que aquesta li fa no només a la vida, sinó també al significat de la vida. Molts escriptors i filòsofs han lamentat l'absoluta falta de sentit de la vida perquè acaba en la mort eterna. De quina manera els responem com a cristians? Per què l'esperança que tenim en Jesús és l'única resposta a aquesta falta de sentit?
3. Així com la caiguda d'Adam va imposar una naturalesa caiguda en tots nosaltres, la victòria de Jesús ofereix la promesa de la vida eterna a tots els qui l'acceptem per fe, sense excepcions. Amb una provisió tan meravellosa al nostre abast, què impedeix que la gent s'apropi i la reclami per a si? Com podem ajudar els que tracten d'entendre millor el que Crist ofereix i el que ha fet per ells?